Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26105
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sibi multa sua. Numero cherub pegrinationis sue et tempe qd uelut umbra preterit. Aut qs ei poterit indicare qd post eu futuru sit sub sole.
Melius e nom bonu qua ungenta pciosa: et dies mortis die natiuitatis.
Melius est ire ad domu luctus: qua ad domu conuiuii. Nulla enim finis cuiq; admonet hominu: et uiuens cogitat quid futuru sit. Melior e ira risu: qa p tristicia multu corrigit animu delinquentis. Cor sapientiu ubi tristicia e: et cor stultoru ubi letitia. Melius e a sapiente corripi quam stultoru adulatione decipi: quia sic sonit spinaru ardentiu sub olla sic risus stulti. Sed et hoc uanitas. Conturbat calumpnia sapientem: et p dit robur illi. Melior e finis oratiois qua principiu. Melior e patiens arrogante. Ne sis uelox ad irascendu: qa ira in sinu stulti requescit.
Ne dicas quid putas cause e qd pora tempa meliora fuerut qua nunc sunt. Stulta enim hui scemodi interrogatio. Sapiior e sapientia cu diuitiis: et magis pdest uidentib sole. Sic pegit sapientia: sic pegit pecunia. Hoc aut plus habet eruditio et sapientia: qd uita tribuunt possessori suo. Considera opa dei: qd nemo possit corrigere que ille despexerit. In die bona fruere bonis: et in malu diem pcaue.
Sicut enim hanc sic et illa fecit ds: ut n inueniat homo contra eum iustas querimonias. Hec quoq; uidi in die b uanitatis mee. Iustus peribit in iustitia sua: et impi uiuit multo tempe in malicia sua.
Noli e iust multu neq; plus sapias qua necesse e: ne obstupescas. Ne impie agas multu et noli esse stult: ne moriaris in tempe n tuo.
Bonu e te sustentare iusti: sed ab illo ne subtrahas manu tua: qa qi timet deu nichil negligit. Sapientia confortauit sapientem: sup decem pncipes ciuitatis. Nō est enim homo iust in terra qi faciat bonu: et n peccet. Sed et cunctis sermonib que dicunt t ne accommodes cor tuu: ne forte audias seruu tuu maledicentem t. Scit enim tua conscientia: qa et tu crebro maledixisti aliis. Cuncta tempta iu in